

frivillige Bidrag og bekoster selv baade Vedligeholdelse og Drift. Paa disse fattige Mennesker, der have vist deres kirkelige Interesse ved de frivillige Bidrag, som ikke kræve Bidrag hverken fra Kommune eller Stat, vil dette Lovforslag nu paaligne ny, tvungne Bidrag, bl. a. til Vedligeholdelse af Frue Kirke, som slet ikke kommer dem ved. Jeg tror, det er mig, der varetager baade de fattiges Interesser og den kirkelige Frivilligheds Interesser, hvormod Ministeren ved sin Tvangslov tilsidesætter baade den kirkelige Frivilligheds Interesser og de fattiges Interesser. Jeg maa endnu en Gang protestere imod, at vi ved vort Forslag skulde varetage de velhavendes Interesser, det er lige omvendt. Dertil kommer, at vi tro, at man ved at bevare den nuværende Ordning, vil kunne fremme Sparsommeligheden. Det er en Kendsgerning, at siden Kirkeligningsloven udløb, have vi ikke haft nogen saadan Ligning. Man har trykket sig ved, ømmet sig ved, været betænkelig ved at paaligne store Udgifter paa de enkelte Sogne, og det har fremkaldt en sund Sparsommelighed, det har været til Gavn for de fattige, der ikke have Raad til at betale ny Skatter. Jeg maa altsaa bestemt protestere imod, at vor Stilling til dette Forslag skulde være i de velhavendes Interesse.

Jeg tror nok, man kan sige, at vi fra vor Side forsvare alle de ubemidlede Interesser over for de velhavende. Vi have nylig lidt et stort Nederlag i Kampen mellem de fattige og velhavende, og vi mærkede ikke, at Ministeren og hans Venner vare med til at hjælpe de fattige i deres fortvivlede Kamp mod de velhavende. Vi fandt ingen Støtte og Hjælp fra den Side, tværtimod! Vi saa, at Sympatien og Hjælpen var paa de velhavendes Side mod de fattige Sømænd og Søfyrbødere, der kæmpede mod en Lønreduktion over for Mænd, der have 50,000 Kr. om Aaret. Jeg tror, at den højtærede Minister skulde være lidt varsom med at tale om de velhavende og de fattige i deres indbyrdes Kamp.

Hvad jeg vil lægge Vægt paa i denne Sag, er dette ejendommelige ny Udslag af Mistillid til det kommunale Selvstyre, til Kommunalbestyrelserne, som karakteriserer det ny System. De Mænd, der i gamle Dage have holdt saa stærkt paa Kommunernes Rettighed og paa Kommunalbestyrelsernes Selvstyre, de, som ikke have villet slippe en Tøddel deraf, røbe nu Gang paa Gang den største Mistillid til det kommunale Selvstyre, de søge Gang paa Gang saa meget som muligt at samle Magten i

Administrationens Haand med Tilside-sættelse af Kommunerne. Den nuværende Regering har gjort det ved sine berygtede Skattelovsparagraffer, der forbød os at opkræve den nødvendige Skat til den kommunale Husholdning, og den nuværende Regering er nu med til det samme oppe i Landstinget ved et Lovforslag, der indskrænker Kommunalbestyrelsernes Selvstyre over for de fattige Børn. Forleden Dag udtalte et Medlem af dette Ting nede i Saksjøbing, det var denne Kreds' Repræsentant (Rørdam), at han ønskede Alderdomsforsørgelseslovens Afskaffelse. Man er bange for, at Kommunerne skulde bevilge for meget til de fattige Børn, man er bange for, at Kommunerne skulde bevilge for meget til de fattige gamle, og man er bange for, at de skulde paalægge de rige en fornuftig Skat til Kommunernes Behov. Man sætter sig paa alle Ender og Kanter mod det kommunale Selvstyre. Ogsaa her forlader Ministeren sit Standpunkt fra 1898—99, der gik ud paa, at Kommunernes Samtykke skulde indhentes over for Spørgsmaalet om Kirkerne. Nu er det udelukkende Kirkeministeren, der skal bestemme, hvor meget vi skulde skatte. Vi maa ikke skrive Folk i Skat til det, Kommunen har Brug for, det forbyder man os, men det, som Kirkerne have Brug for, skulle vi tvinges til at give, det kræves der ikke en Gang vor anbefaling for, skønt Kirkens Mænd protestere mod en saadan Ordning, og skønt de helst vilde fortsætte i det Frivillighedens Spor, som de i de senere Aar ere slaede ind paa. Det er Mistillid paa alle Ender og Kanter til det kommunale Selvstyre fra de Folks Side, der tidligere stode som det kommunale Selvstyres svorne Tillidsmænd over for Centralmagten. Jeg beklager i høj Grad dette. Men jeg kan dog ikke tro, at Tinget her vil følge Ministeren. Jeg kan ikke tro andet, end at Tinget vil følge os, fordi vi der kun følge deres gamle Standpunkt. Navnlige ved jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) vil stemme for dette Ændringsforslag, thi det var netop ham, der i Gaar henledede vor Opmærksomhed derpaa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal blot sige et Par Ord om min Stilling til dette Lovforslag. Det er paa ingen Maade dikteret af Socialdemokraternes Holdning til Forslaget om Kommunernes anbefaling eller ikke. Mit Forslag angaaende dette Punkt har foreligget for Rigsdagen hele